

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

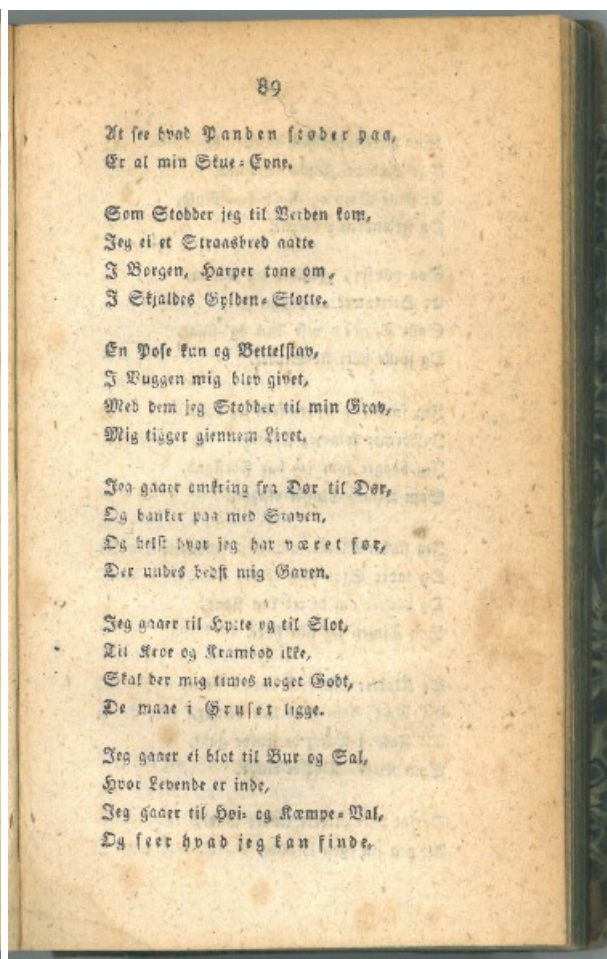
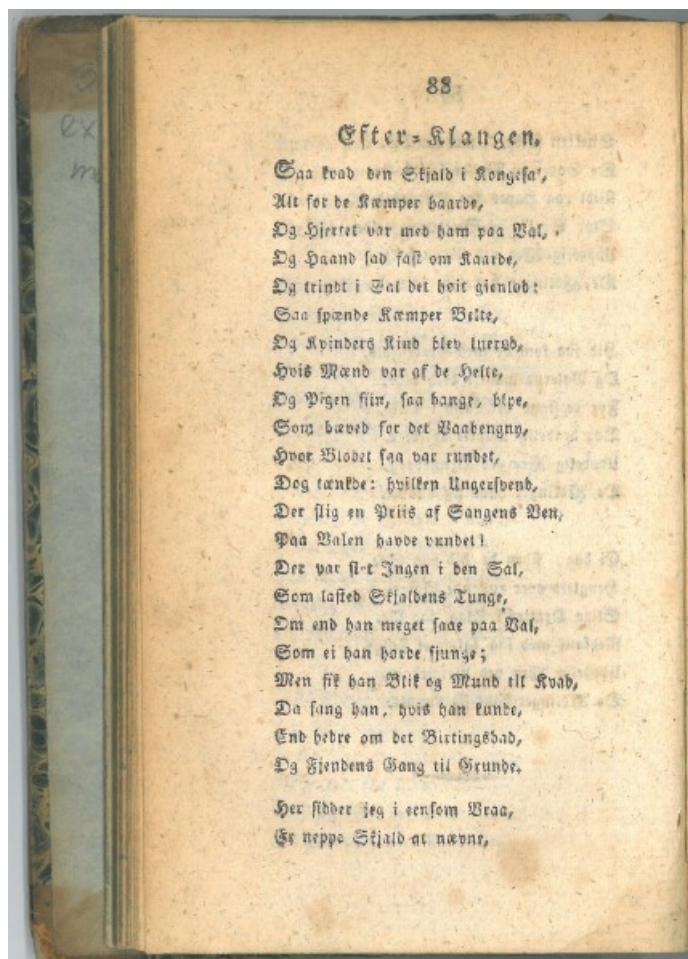
Titel: Efter-Klangen

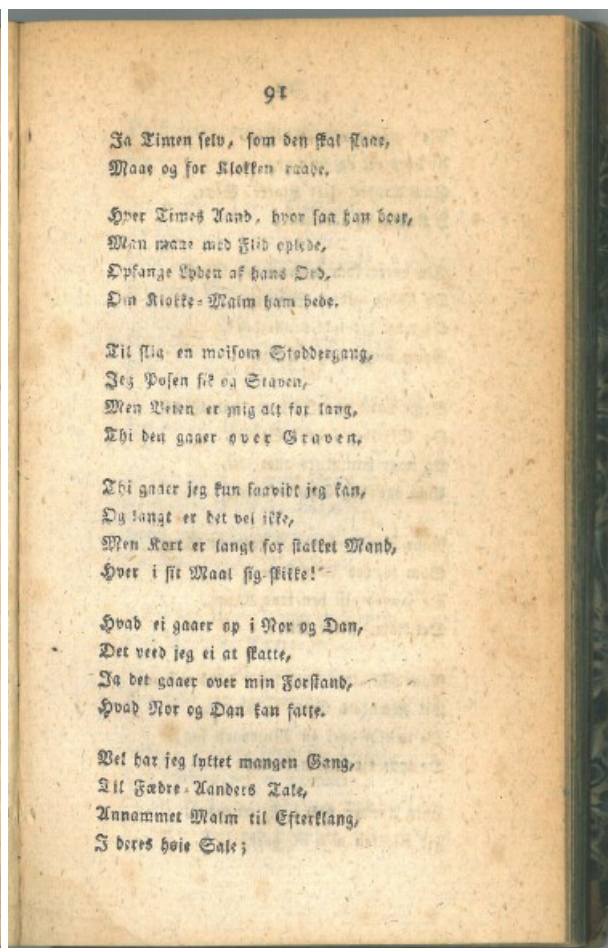
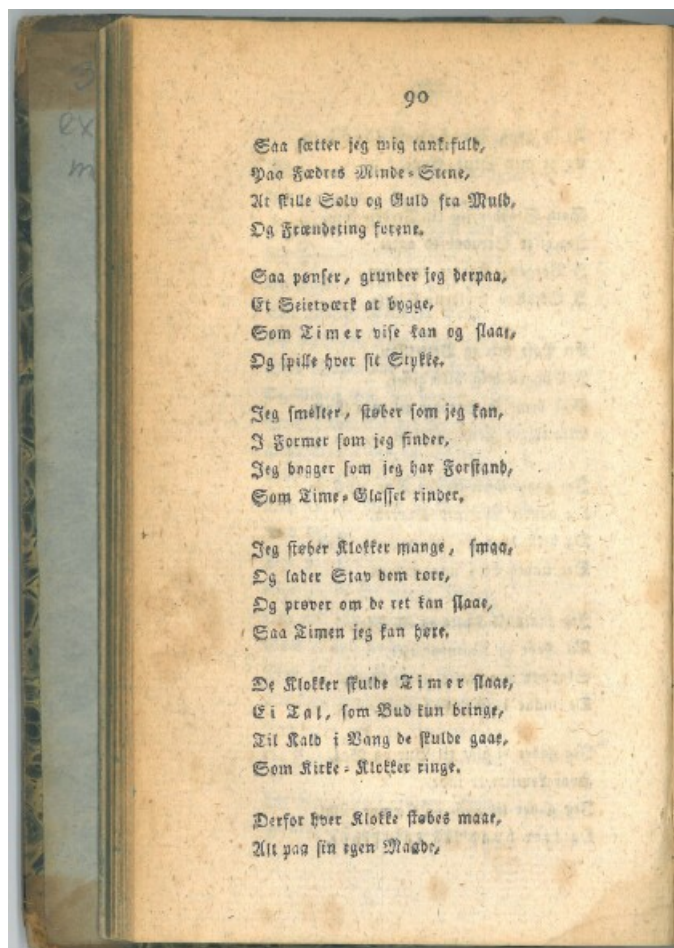
Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Efter-Klangen", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 88. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817_306_7-txt-root/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Ne ingenlunde er det let,
At høre ret og svare,
Saa Vanden efter Klokke-Sæt,
I Kvæld sig aabenbare.

Jeg hører som en fremmed Gæst,
Dg løber midt i Støvet,
Dg naar det lyfts allerbedst,
Saaer meget dog i Ledet.

Dog, Vand paa Jord er altid Gæst,
Dg Skjalden saae i Støvet,
Dg naar han stued allerbedst,
Saa var dog Spriet fløvet.

Naar Vanden hørte Skjaldens Sang,
Som svæved i det Heie,
De savned vist den rene Klang,
Det klæde, stikke Die.

Naar Skjalden sang hvad Vanden saae,
Til Frænders Gavn og Glæde,
Da tænke hver en Mulbærp saa:
De lyde lient som kvæde.

Hvis Vanden høit i Stjernevang,
Sik Klokken min at høre,

Da kvædede dens Gsteckling
Dg i det fine Væ.

Jeg mener vel mit Klokkespil
Kan Frænde: Hjertet røre,
Men hver en Mulbærp sig vil,
De ikkun Bjetter høre.

Vert Kied er Høe og vorder Mulb,
Det Død kan aldrig svige,
Dg Kiedets Væst, som Kiedets Kulb,
Det vorder Mulb tillige.

Derfor da og i Tidens Grav,
Er Fædre: Mulb for Haanden,
Hvori man røre kan med Svæd,
Dg sig: det er Vandens.

I Mulbet ligger mangt et Sværd,
Med Spyd og Spore: Kringle,
Dg naar dem Staven kommer nær,
Det rasle kan og ringle.

Naar Mulbærp hører sig en Lyd,
Den raaber: det er Vandens,
Dg det er Fædre: Vands Dyd,
At den er nær ved Haanden.

